

Una cambra (amb vida) pròpia

Si ens fessin dir, a cuïta-corrents, el títol del llibre emblemàtic del feminisme, és probable que el primer que ens vingués al pensament fos *El segon sexe*, de Simone de Beauvoir –un d'aquells llibres que compten amb el rar, i contraproduent, privilegi d'ésser més citats que no pas llegits– i, en canvi, no esmentéssim l'obra que, vint anys abans, suposà la primera reflexió seriosa, i amargament crítica, sobre la condició de la dona a la nostra societat: *Una cambra pròpia*, de Virginia Woolf.

Per fortuna, La Temerària Editorial, que fent honor al seu nom tempta la sort del tsunami de la crisi apostant per la literatura de qualitat, ha recuperat la traducció que en va fer Helena Valentí. En llegir-lo no sabem si admirar més el seu magistral domini del llenguatge (que converteix les descripcions paisatgístiques en sublim poesia en prosa), la seva intel·ligència i perspicàcia (que posa el dit a la nafra i, sobretot, assenyalava el ganivet –masculí– que l'ha produïda), el seu tan mesurat i exacte cultiu de la ironia (que li permet arribar molt més al fons, i molt *més enllà* que no hauria pogut sense servir-se'n) o, simplement, que allò que explica pogués ser realitat fa només 85 anys.

Tant és així que quan se'ns acosti algun neandertal d'aquells que encara sobreviuen en els nostres temps (malgrat l'esquifidesa del seu cervell poc evolucionat) i ens repeteixi, per enèsima vegada, una de les frases més estúpides que la humanitat ha dit mai –“Si l'home i la dona són iguals, com s'explica que cap dona no hagi passat a la història per res

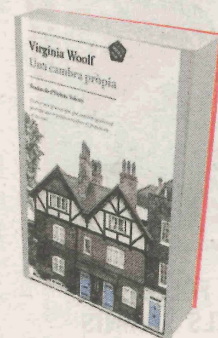

important?”–, en comptes de provar de contenir-nos, el millor que podem fer és lliurar-li el llibre, tot dient-li: “Té, llegeix-lo..., si és que en saps!”

Per a la resta del món, per a la immensa majoria que no tenen necessitat d'insistir “amb un xic massa d'emfasi sobre la inferioritat de les dones” per provar, infructuosament, de “convèncer-se que els altres són inferiors a [ell]”, la lectura d'aquesta tan interessant obra serà tan reconfortant com agraïda. Entre d'altres (moltes) raons, perquè descobriran que, a més a més de posseir “una cambra pròpia i cinc-centes lliures l'any”, el que li cal a qualsevol escriptora (i escriptor) és no “limitar[-se] a passar a frec de les coses, sinó [ser] capaç de mirar-ne el fons”. *

Virginia Woolf

va escriure aquesta novel·la de fons feminista fa 85 anys
ARXIU

UNA CAMBRA PRÒPIA Virginia Woolf

Traducció:
Helena Valentí
Editorial: La Temerària
Sant Cugat, 2014
Pàgines: 143
Preu: 16 euros